

[Vivike.]

og det har man egentlig ikke set at der har været gjort ret meget ved fra regeringens eller folketingets side, altså ikke konkret. Jeg tænker på, at det var ved indledningen af forrige samling, statsministeren holdt den løfterige tale, og i samme samling vedtog dette folketing, at møddingvand måtte udledes i vores vandløb. Møddingvand er bl. a. saften af komøg og en masse andet møg, og da SF stillede forslag om, at det ikke måtte udledes, vedtog folketinget — regeringspartierne stemte imod forslag — at det måtte det gerne, og til min store sorg fik forslaget heller ingen støtte fra socialdemokratiet. Det havde det samme forslag fået i den forrige folketingssamling blandt nogle, en 24-25 stykker, men de må altså i mellemtiden være kaldt til orden. Præcis samme behandling fik andre forureningsbekæmpende forslag, som socialistisk folkeparti fremsatte.

Dette lovforslag omtaler ikke bare øldåser, men det omtaler noget, der ifølge min mening er mere alvorligt, nemlig engangsflasser. Engangsflasser forurener ikke, men de har også det ved sig, at de forgår ikke. De er sundhedsfarlige, og de er skæmmende. De, der har været på Grønland, har set, hvordan byerne deroppe er stærkt skæmmet af tusinder og atter tusinder af flaskeskår fra engangsflasser, men det vil formentlig hr. Knud Hertling komme nærmere ind på. Lovforslaget går altså ud på, at man også kan forbyde engangsflasser, og det synes jeg der er mere logik i end at forbyde dåserne.

Men der er jo meget andet engangsemballage, som også er et problem og måske et langt større problem, i hvert tilfælde et større problem end blikdåser. Jeg vil gerne spørge ministeren — hvis ministeren kan svare på det — hvor meget forskes der i Danmark vedrørende engangsemballage? Jeg ved, svenskerne har forsket en del og er kommet ret langt frem. Jeg ved ikke, hvor meget vi har af forskning herhjemme. Jeg ved da udmærket godt, at når så mange koner er udearbejdende, kan vi aldrig

komme væk fra engangsemballagen, det er en given ting.

Socialistisk folkeparti vil i udvalget, der nu kommer, stille ændringsforslag i forsøg på at få mere fornuft ind i lovforslaget, mere kød på det, og vi håber, at vi kan få et bedre resultat end det, man i oplægget synes at kunne finde.

Kjær Rasmussen: Jeg må også lige sige på VS' vegne, at vi er helt på det rene med, at folketinget her kun behandler en lille del af det samlede forureningsproblem. Vi er af den formening, at de i lovforslaget nævnte læskedrikke ikke bør kunne detailforhandles i engangsemballage, og vi regner med og håber da så sandelig også, at et sådant forbud har været en af intentionerne bag indenrigsministerens lovforslag. Jeg må altså meget anbefale indenrigsministeren at lægge det døve øre til venstres folketingsgruppe samt til dem i den radikale folketingsgruppe, som også kunne tænkes at være uenige i, at vi skal have et forbud.

Lad det så være sagt straks: de store annoncer, som et bryggeri i de seneste dage har bekostet i dagspresse i den hensigt at påvirke politikerne, gør ikke indtryk på os, og de meningsundersøgelser, som er iværksat af en anden direkte interesseret part i sagen, gør heller intet indtryk. Det, vi derimod har bemærket, er, at bryggerierne og især et enkelt af dem har haft gevaldig travlt med at investere penge i en produktion, som ministeren allerede på et tidligt tidspunkt erklærede at ville gribe ind over for — eller i hvert fald den del af produktionen, som er emballage. Piberi og klynkeri fra det pågældende bryggeris og for øvrigt fra de øvrige bryggeriers side bør altså ikke påvirke os herinde, thi disse mennesker har spillet, og de har forhåbentlig også tabt.

Der er én ting, vi ikke må glemme i hele denne affære, og det er spørgsmålet om indførelsen af nye varer på markedet. Industrien drømmer jo normalt ikke om at spørge folketinget eller nogen som helst anden instans om det gavagede eller eventu-